

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายสำหรับคณะกรรมการที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติแต่งตั้ง

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๒๓/๖๔๐ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วย ที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นองค์กรอิสระองค์กรหนึ่งตามรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วยสมาชิก ๙๙ ท่าน มีบทบาทและภารกิจหลักในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อ คณะรัฐมนตรีในปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคมเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตาม แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ จำนวน ๑๑ คณะ ซึ่งมีองค์ประกอบมาจากสมาชิก และทบบัญญัติมาตรา ๑๑ แห่ง พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้สภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีอำนาจแต่งตั้งคณะทำงานที่ประกอบด้วยสมาชิกหรือบุคคลใด เพื่อ ทำการศึกษาหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังนั้น สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงขอหารือว่า การที่สภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้แต่งตั้งคณะบุคคลเพื่อดำเนินการดังกล่าวโดยมิได้ใช้ชื่อว่า คณะทำงานแต่ใช้ชื่อเป็นคณะกรรมการแทนนั้น จะเป็นกรรมการที่มีสิทธิและหน้าที่ชอบด้วย กฎหมายหรือไม่ และการทำหน้าที่ของกรรมการในคณะกรรมการแต่ละคณะนั้น จะมีสิทธิเบิก ค่าใช้จ่ายเดินทางและเบี้ยประชุมตามระเบียบราชการหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าว และได้ฟัง ข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ แล้ว มีความเห็น ดังนี้

โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๘๙^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา

ส่งพร้อมหนังสือ สดก. ที่ นร ๐๖๐๑/๑๑๔๔ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา มีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑ มาตรา ๘๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหมวดนี้ ให้รัฐจัดให้มีสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ เศรษฐกิจและสังคม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติต้องให้สภาที่ ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้

๑๐^๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม และมาตรา ๑๑^๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งคณะทำงานที่ประกอบด้วยสมาชิกหรือบุคคลใด เพื่อทำการศึกษาหรือดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จากบทบัญญัติดังกล่าว ย่อมเห็นได้ว่า สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งคณะทำงาน ที่ประกอบด้วยสมาชิกหรือบุคคลใดเพื่อทำการศึกษาหรือดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ แต่กรณีตามข้อหาหรือนี้ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะบุคคลเพื่อดำเนินการตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ โดยมีได้ใช้ชื่อว่าคณะทำงานแต่ใช้ชื่อว่าคณะกรรมการแทน จึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และการทำหน้าที่ของกรรมการในคณะกรรมการแต่ละคณะจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางและเบี้ยประชุมได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) มีความเห็นว่า การใช้ชื่อเรียกคณะทำงานตามบทบัญญัติมาตรา ๑๑ เป็นคณะกรรมการสามารถกระทำได้ แต่คณะกรรมการดังกล่าวยังคงมีฐานะเพียงคณะทำงานและมีอำนาจหน้าที่ดังที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าวเท่านั้น ทั้งหาได้ทำให้คณะบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในความหมาย “คณะกรรมการ” ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔^๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๒๓ แต่อย่างใดไม่

สำหรับสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปดำเนินงานของคณะทำงานนั้น

^๒ มาตรา ๑๐ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีใช้เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่บัญญัติในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๒) ให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามมาตรา ๑๔ รวมทั้งแผนอื่นใดที่มีกฎหมายกำหนดให้เสนอแผนนั้นต่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก่อนพิจารณาประกาศใช้

^๓ มาตรา ๑๑ ให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีอำนาจแต่งตั้ง คณะทำงานที่ประกอบด้วยสมาชิกหรือบุคคลใด เพื่อทำการศึกษา หรือดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

^๔ มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยประกาศพระบรมราชโองการ โดยคณะรัฐมนตรี หรือโดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

โดยที่บทบัญญัติตามมาตรา ๒๔^๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กำหนดให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้รับเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการมาใช้บังคับแก่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของสมาชิกฯ โดยอนุโลม ดังนั้น ถ้าคณะทำงานซึ่งเป็นสมาชิกได้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อประโยชน์ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สมาชิกย่อมมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามบทบัญญัติมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้

สำหรับสิทธิในการเบิกเบี้ยประชุมของคณะทำงานนั้น เมื่อได้พิจารณาให้ความเห็นแล้วว่า คณะกรรมการที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้แต่งตั้งขึ้นมีฐานะเพียงคณะทำงาน ดังนั้น การประชุมของคณะทำงานดังกล่าวจึงไม่อาจเบิกเบี้ยประชุมให้แก่คณะทำงานตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(ศาสตราจารย์พิเศษ ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๕๔

^๔ มาตรา ๒๔ ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้รับเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา